

Ađi ênsê, cu d'alde astea nu mai merge. Déca prețioase suntú vorbele lui Humboldt că limba e patria cea adevărată și că, d'uă dată cu perderea simțimêntului de limbă, se perde și simțimêntul de naționalitate, (1) apoi cată să mărturisescú cu durere : că scóla latinistă ne-a hrănitú c'unú patriotismú care-a pututú fi bunú altă-dată, dérú care ađi e greșitú, e-sageratú, ridiculú; că nu bine, ci răú ne-a făcutú a sea dorința d'a ne latini cu desăvêrsire, într'uă clipă și cu-atâta stăruința; că ast-felú, departe d'a 'ntreținé ș'a spori viia simțire de totú ce e românescú, a slăbit-o ș'a micșiorat-o, póte chiarú fără să prevéđă urmările ce putea cășiuna.

N'avemú de câtú să privimú faptele. Cândú ieí în mână câte-va din láudatele culegeri de literatură poporară, de legende, doine, colinde și basme, te coprinde jalea cândú veđi limba atátú de batjocorită, fără milă și fără témă de celú mai fiorosú păcatú.

Altă-dată voiú arêta și pe cei ce s'aú îndeletnicitú cu asemenea fără-de-legi. Aci, mă mărginescú a spune că răulú e mare și că trebuie să 'nceteze, câtú mai curêndú. Sê n'avemú pretensiunea d'a face noi totulú. Sê mai lăsămú ș'altora de lucru. Veni-vorú, după noi, filologi, veni-vorú istorici, veni-vorú critici învățați, cari sê deslege problemele și sê limpedescă nedomiririle. Noi vomú face destulú, publicându-le cum le-amú găsitú. Érú déca ne place sê ne-arêtămú și sciința, acêsta s'o facemú

(1) Cit. apud Heyse (SYSTEM. etc. § 2) și Pezzi ibidem.